

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

8. KVĚTNA 2016

Z obsahu:

**Slzy hříšnice
dosahují odpuštění**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 20. dubna 2016
- strana 2 -

**Okusit
Boží milosrdenství!**
Maria Zboralská
- strana 4 -

Slova k naší době
Podněty sv. Jana z Avily
pro duchovní život
- strana 5 -

**O pravé mariánské úctě
(Úryvek z knihy - 2)**
Sv. Ludvík Maria
Grignion z Montfortu
- strana 7 -

Edel Mary Quinnová
Horlivá irská legionářka
Panny Marie
- strana 8 -

**Suma o darech
svatého Josefa (25)**
Isidoro Isolani OP
- strana 11 -

**Otec vlasti
a rozmnožitel říše (1)**
PhDr. Stanislav
Vejvar, Ph.D.
- strana 12 -

Slzy hříšnice dosahují odpuštění

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
20. dubna 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes se budeme věnovat určitému aspektu milosrdenství, který dobře podává úryvek z Lukášova evangelia, které jsme slyšeli v úvodu (Lk 7,36–50). Jde o událost, jež se stala během Ježíšovy návštěvy v domě farizeje Šimona. Ten pozval Ježíše k sobě domů, protože o Ném slyšel vyprávět jako o velkém prorokovi. A když spolu obědvali, vstoupila jedna žena, kterou ve městě všichni znali jako hříšnici. Bez jediného slova přistoupila k Ježíšovým nohám,

rozplakala se a svými slzami je začala smáčet, svými vlasy utírat a mazat drahocenným olejem, který si přinesla.

Nabízí se srovnání obou postav: Šimona, horlivého služebníka Zákona, a této anonymní hříšné ženy. První posuzuje ostatní na základě zdání, druhá svými gesty upřímně vyjevuje své srdce. Šimon, třebaže pozval Ježíše, nechce kompromitovat ani spojovat svůj život s Mistrem; žena se Mu naopak plně, s láskou a úctou svěruje.

Farizej nechápe Ježíše, který se nechává „kontaminovat“ od hříšnice. Domnívá

se, že kdyby byl opravdu prorok, měl by ji rozpoznat a držet si ji od sebe daleko, aby se od ní neposkrnil, jako by hříšníci byli malomocní. Tento postoj je pro určité pojmání náboženství typický a je motivován skutečností, že Bůh a hřích jsou v radikálním protikladu. Boží slovo nás však učí rozlišovat mezi hříchem a hříšníkem. S hříchem se nepřistupuje na kompromis, zatímco hříšníci – to znamená my všichni – jsou jako nemocní, kteří potřebují léčení, k čemuž je zapotřebí, aby se k nim lékař přiblížil, navštívil je a dotkl se jich. A nemocný, aby se uzdravil, musí přirozeně uznat, že potřebuje lékaře!

V porovnání farizeje a hříšné ženy se Ježíš staví na její stranu. Ježíš, svobodný od předsudků, které zabraňují projevům

Pokračování na str. 10

Dnešní neděle je také Dnem matek. Jistě našim drahým maminkám bez rozdílu věku děkujeme za jejich lásku, kterou prokázaly a prokazují svým dětem. Zároveň jim vyprošujeme Boží požehnání a také ochranu Matky Boží Panny Marie. A tady se spojuje nebe se zemí – nebeská Matka a matky pozemské. Jak je to krásné! Zastavme se dnes, v tomto týdnu, nad hloubkou tohoto duchovního spojení. A protože jsme všichni děti Mariiny, jak nám ji dal za naši Matku Ježíš na kříži, můžeme své úvahy rozšířit na všechny lidi.

Jediná Panna Maria našla u Boha nejvyšší milost bez pomoci jiné stvořené bytosti – byl to velkolepý dar Boží pro vznešenost mateřství, kterého se jí dostalo v osobě Božího Syna Ježíše. A jak říká sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu, všichni, kdo od té doby našli a naleznou u Boha milost, našli a naleznou ji jen skrze Marii. (str. 7) Tedy i naši dávní předkové, prarodiče, rodiče, my sami, naše děti... až bude konec světa a pozemského času. Proto je úcta k Panně Marii a bezmezná důvěra k ní stěžejním bodem lidské spirituality, má-li ta vést ke spáse duše. Je to jako v běžném životě: Když je člověku nejhůře, obrací se s důvěrou na své rodiče, protože ví, že ho mají rádi, že mu rozumí, že pomohou, jak umí (pochopitelně, existují výjimky vyplývající z lidského rodičov-

Editorial

ského selhání). Jak dokonale sem zapadají jasná slova důvěry Edel Mary Quinnové: „Proč nedůvěřujeme Panně Marii? Ona ví, co má udělat. Dovolme jí tedy, aby to udělala.“ Edelin krátký život je jedním velkým svědectvím o tom, jak lze žít a konat misijní dílo zde ve světě, vycházejíc z bezmezných úcty a důvěry v pomoc Panny Marie. (str. 8–10) Edel je rovněž dokonalou svědkyní toho, co znamená odevzdanost členů Mariiny legie, kteří se dávají Panně Marii zcela k dispozici, aby je učinila nástroji zprostředkování Božích milostí.

Ve světle těchto úvah může každý snadno pochopit, že ten, kdo pozná Mariinu vznešenost a výsadní postavení v dějinách spásy, kterých se jí z milosti Trojjediného Boha dostalo, neměl by otálet a měl by se úplně odevzdat jejímu působení ve svém životě. Pak se mu nejen dostane potřebných milostí ke spáse duše, ale takový člověk se stane i nástrojem pro šíření Božích milostí. Cesta k záchraně lidstva vede skrze úctu k Panně Marii a důvěru v její pomoc. Tak to vyplývá i ze všech církví uznaných mariánských zjevení, z nichž to ve Fatimě si připomeneme v pátek 13. května.

Podíváme-li se na poselství mariánských zjevení zevrubněji, vyvstane do po-

předí to nejdůležitější, co je potřeba udělat pro spásu duše – a to nejen své: litovat svých hříchů, činit pokání, obracet své srdce k Bohu každý den a každou chvíli. A ten, kdo tak učiní ve spojení s Pannou Marií, bude jistě odměněn nesmírným množstvím Božích milostí. Nepochybně bude tato milující Matka volat k Trojjedinému Bohu: „Slituj se nad jeho (jejími) hříchy!“ Může Bůh nevslyšet vroucnou prosbu své milované Dcery? Vždyť i Bohu působí radost návrat kajícího hříšníka do jeho otcovské náruče! (str. 4–5) Na cestě spásy je pak důležité skutečně prožívání křesťanské víry v praktickém životě, a to bez výhrad. Tak by nám to radil i dnes církevní učitel sv. Jan z Avily. (str. 5–6)

Naše milující Matka Panna Maria je tedy i Matkou milovanou – námi lidmi, ale ještě více Trojjediným Bohem, protože je Matkou Božího Syna. Nebojme se proto s dětskou bezmeznou důvěrou svěřit do jejich rukou svůj život a spásu své duše, ba i celého světa. Nejenže nám to usnadní cestu do nebeského království, ale naplní nás to také radostí a pocitem bezpečí, který známe u milující pozemské matky, a pokojem. Modleme se: „Panno Maria, dáváme se Ti zcela k dispozici a prosíme Tě, pomoz nám i celému světu dojít spásy věčně! Amen.“

Daniel Dehner

Dnešní úryvky k tobě zaznívají jako zvláštní osobní pozvání: *Kdo žízni, ať přijde, kdo touží po živé vodě, dostane ji zadarmo.* Poděkuj za toto pozvání a napij se plnými doušky z živého pramene Božího slova.

Ten pramen najdeš ve večeradle. Ježíš se zde právě modlí svou velebnějšou modlitbu, která je součástí jeho nejvznešenější závěti. Předkládá tu Otcí to, co mu nejvíce leží na srdci: *aby všichni byli jedno.* Proč tak prosí o jednotu právě ve chvíli, kdy jeho družina je docela malá a nerozdělená? Ježíš tu má na mysli ty, kteří skrze jejich slovo v něho uvěří. V této vznešené a posvátné chvíli se tedy modlí i za tebe. Modlí se, aby všichni, kdo uvěří, skutečně správně pochopili, co to znamená být jedno. Není to jakákoliv jednotu, cílovou hodnotou je opravdová láska. Jde tedy o něco mnohem většího, než je formální či vynucené sjednocení. Jde o stejnou jednotu, jaká Ježíše spojuje s Otcem: jednotu dokonalé lásky. Ježíšova láska je jednotu a jednotu je láska, ta nejryzejší a nejopravdovější, jakou se milují Otec a Syn.

Ježíš to zdůrazňuje, protože je to také ta jediná cesta, jak přesvědčit svět o tom, co ještě nepoznal. Svět opravdu ještě nepoznal, co je to láska. *Poznání* lásky totiž znamená mnohem více než pouhou znalost. Vyžaduje to žít tím, co je dokonalé sjednocení v lásce. Je-li v nás taková láska, jakou se milují Otec a Syn, pak budeme v Bohu a Bůh bude v nás a už nemůžeme zůstat rozdělení. Rozdělení křesťané nevydávají potřebné svědectví o jedinečné lásce Otce a Syna, protože se jim nepodobají. Spíše se připodobňují světu, který je tak často bolestně rozdělen sobeckými lidskými zájmy. Rozdělení křesťané ještě neuvěřili, že nás Otec miluje tak, jak miluje svého Syna. Láska je to, co dokonale sjednocuje. Nemůžeme být spojeni s Otcem a rozdělení mezi sebou. Jednota lásky je podmínkou, aby Oni byli v nás. Ekumenismus se naplňuje jedinečnou láskou.

Chceš přispívat k jednotě? Snaž se spojit co nejdokonaleji s Pánem, abys byl tam, kde je on. Je především v tom, co je jeho Otcí⁽¹⁾, je všude tam, kde je třeba obětavě posloužit potřebným. Ježíš je však také na místě bičování a výsměchu, na kruté cestě s těžkým břemenem, visí na dřevě mezi nebem a zemí. I to všechno je sou-

Svědectví jednoty

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

... aby byli uvedeni v jednotu a svět poznal, že ty jsi mě poslal.

částí jeho slávy, kterou mu dal Otec. Být s Pánem tu i tam je proto tak potřebné, protože to přináší nečekaně bohaté plody. Jak plodné je takové bezvýhradné sjednocení s Kristem, ukazuje příklad prvomučedníka Štěpána. Sneseš-li pohled na krutou popravu, pospěš ven za městskou bránu, kde se chystají ho ukamenovat.

Možná si pomyslíš, co všechno mohl tento mladý nadějný jáhen vykonat, kdyby zůstal naživu a působil požehnaně do pozdního věku. On naopak jako první prochází branou utrpení. Je skutečně tam, kde je Ježíš. Aby měl potvrzeno on i všichni ti mnozí další, kteří půjdou touto cestou, že je to opravdu cesta jeho Mistra a Pána, je mu dopřáno, aby již ve chvíli, kdy s ním prožívá jeho utrpení a pokoření, mohl spatřit také jeho slávu: *vidí Syna člověka, jak stojí po Boží pravici.* I pro Štěpána je připravena sláva, kterou mu dal Otec, neboť ho miloval již před založením světa.

Na Štěpánových samozvaných katanech naopak vidíš, co to znamená, když někdo nepoznal Otce. Kdo nechce milovat, nejen že nepřijímá pravé svědectví o Otcí a jeho Synu, ale ani je nesnese: *zacpe si raději uši.* Nejsmutnější je, že jáhnovi odpůrci nejsou nevěřící pohané. I oni jsou potomci Abraháma a mají za to, že ctí Boha svých otců. Ale klamou sebe i druhé. Jejich nábožnost je druhem modloslužby: pyšné srdce bez lásky se pod rouškou služby Bohu klaní jen samo sobě. *Zuřivost* není projevem zbožnosti ani horlivosti, nýbrž pyšné zloby. Oběť jejich zášti je totiž usvědčuje ze lži. Zatímco slova pravdy dohnala vrahy k zběsilosti, odpovídá umírající na rány a kameny stejně jako jeho Pán na kříži láskou a odpuštěním.

A právě tato Ježíšova a mučedníková trpělivá láska vítězí nad přesilou lidského násilí a zloby. Čeho nedosáhl Štěpán ani svým zaníceným slovem, toho dosáhnou svou obětí a modlitbou. Modlitba trpícího je všemocná. Zatímco jeden Kris-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 7,55-60

Štěpán, plný Ducha Svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: „Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!“ Oni se však dali do velkého křiku, zacpávali si uši a všichni se na něho zuřivě vrhli. Pak ho vyhnali ven za město a začali ho kamenovat. Svědkové si přitom složili svrchní šat k nohám jednoho mladého muže - jmenoval se Šavel. Tak Štěpána kamenovali. A on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Klesl na kolena a hlasitě zvolal: „Pane, nepřičítej jim tento hřích!“ A po těchto slovech skončil.

2. čtení - Zj 22,12-14.16-17.20

Já, Jan, uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. Blaze těm, kdo si vypírají šaty; budou mít právo na strom života a na vstup branami do Města. Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, aby vám svědčil o tom, co se týká církevních obcí. Já jsem výhonek (z Davidova kořene) a Davidův potomek, zářivá jitrná hvězda.“

Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ Kdo to slyší, ať také zvolá: „Přijď!“ A kdo žízni, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo. Ten, kdo to zaručuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Dokončení na str. 4

tův svědek odevzdává svého ducha, již se rodí druhý. Semeno mučedníka Štěpána záhy dozraje v srdci mladého muže jménem Šavel a plody tohoto obrácení mnohonásobně přemohou zatvrzelou zlobu těch, kteří nevidí jiné východisko, než vzít do ruky kámen a ubít k smrti nepohodlného svědka.

Bože, původce naší pásy, naplň nás důvěrou, že skrze tato tajemství dospěje celá Církev tam, kde už je její Hlava.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 2,49; ⁽²⁾ srov. Modlitba po přijímání

Okusit Boží milosrdenství!

„Ať žádná duše nepochybuje, i kdyby byla nejubožejší, dokud žije, každá se může stát velikou světicí, vždyť moc Boží milosti je veliká. Na nás jen je, abychom nekladli Božimu působení odpor.“ (Sv. Faustyna Kowalská, *Deníček* 283)

Tato slova, která si zapsala sestra Faustyna, nás uvádějí na cestu Roku milosrdenství (8. prosince 2015 – 20. listopadu 2016). Hovoří totiž o tom, co je nejdůležitější: O Boží lásce, která je mocnější než každý hřích, a o lidské důvěře v to, že Pán Bůh veškeré zlo dokáže proměnit v dobro. „Své Srdce jsem otevřel jako živý pramen milosrdenství,“ praví Pán Ježíš, „ať z něj všechny duše čerpají život, ať se k tomu moří milosrdenství přiblíží s velikou důvěrou. Hříšníci dosáhnou ospravedlnění a spravedliví utvrzení v dobrém. Duši toho, kdo důvěřoval v mé milosrdenství, naplním svým Božím pokojem v hodině jeho smrti.“ (*Deníček* 1520)

Láska je trpělivá (1 Kor 13,4)

Ježíšovo milosrdné Srdce je otevřené pro každého člověka, protože každého Kristus miluje a každého vykoupil svou krví. Ke každému také přistupuje individuálně a jedná s ním způsobem, který mu nejvíc odpovídá. K někomu Bůh promlouvá skrze výčitky svědomí, k jinému přes neúspěchy a trápení, „hromy a blesky,“ a ještě k jinému hlasem církve (srov. *Deníček* 1728). A to všechno proto, aby člověkem zatřásl a přivedl ho k tomu, aby se pozastavil nad sebou a nad svým dosa-

vadním jednáním, než bude pozdě. „Nechci zraněné lidstvo trestat,“ vysvětluje sestra Faustyně Pán Ježíš, „nýbrž toužím je vyléčit přivnutím na své milosrdné Srdce“ (*Deníček* 1588). A i když jsou cesty, na nichž Bůh člověka napomíná a varuje, různé a různé je přizpůsobení povolání a stupni svatosti, jejich cíl je jeden: obrácení člověka, návrat do Otcova domu.

Svatý Jan Maria Vianney velmi obrazně popisuje situaci, v níž Bůh bojuje o obrácení zarytého hříšníka Kaina – bratrovraha ze Starého zákona. V knize s názvem *O lítosti a milosrdenství* píše svatý farář z Arsu: „Vidíte, jak postupoval vzhledem ke Kainovi poté, co ten zabil svého bratra? Najde ho, aby ho přiměl k zamyšlení se nad sebou a aby mu mohl odpustit; protože je třeba bezvýhradně prosit o odpuštění, pokud chceme, aby nám ho dal. Ach, Bože můj, copak je to tak moc? »Kaine, Kaine, co jsi to učinil? Popros mě o odpuštění, abych ti mohl odpustit.« Kain nechce, pochybuje o své spáse, setrvává v hříchu. Přece jen vidíme, že ho dobrý Bůh na zemi ponechává dlouho, aby mu dal čas na obrácení, kdyby to chtěl.“ (*O lítosti a milosrdenství*, s. 80)

Láska se neraduje z nespravedlnosti (1 Kor 13,6)

O tom, jak milosrdný je Bůh, poučují nejenom Písmo svaté. Jestliže alespoň přiblížení se k pramenům milosrdenství v církvi se děje na cestě neustálého rozvažování slova Božího, tak ještě významně-

ši je vědomý a zralý podíl na Eucharistii a ve svátosti pokání a smíření (srov. Jan Pavel II., *Dives et misericordia*, 13). Každý totiž, kdo touží přijmout dar proměňující Boží lásky, musí stát v pravdě a s důvěrou prosit Boha o odpuštění. Milosrdenství totiž není shovívavost vůči zlu ani lhostejnost k němu. Spíše naopak, předpokládá vyznání hříchu a svěření vlastní slabosti v důvěře Bohu při zpovědi. Pán Ježíš vyžadoval, aby sestra Faustyna zapsala následující slova: „Řekni duším, kde že mají hledat útěchy, to znamená v tribunále milosrdenství [pozn. čili ve svátosti pokání]; tam jsou největší zázraky, které se neustále opakují. K získání tohoto zázraku není třeba podniknout dalekou pouť ani konat nějaké vnější obřady, nýbrž stačí s vírou přistoupit k nohám mého zástupce a vypovědět mu svou bídu, a zázrak Božího milosrdenství se plně projeví. I kdyby duše byla jako mrtvola v rozkladu a lidsky vzato by vzkříšení bylo nemožné a všechno by bylo ztracené, u Boha tomu tak není, zázrak Božího milosrdenství křísí tuto duši zcela úplně. Neboží, kdo z toho zázraku Božího milosrdenství nečerpají; budete marně volat, ale bude už pozdě.“ (*Deníček* 1448)

Láska má radost z pravdy (1 Kor 13,6)

Na každého člověka – protože každý potřebuje obrácení – Bůh čeká jako na marnotratného syna (srov. Lk 15,11–32). Stojí u plotu, čeká, vyhlíží, nenechává se odradit... Když se syn vrátí z ciziny, odpouští mu z celého srdce. Svatý Jan Maria Vianney píše: „Jestliže (...) máme štěstí se obrátit, On (Bůh) zažívá z toho tak velikou radost, že, jak říká, přichází rychleji se svým odpuštěním, než když spěchá matka, aby zachránila dítě z ohně.“ (*O lítosti a milosrdenství*, s. 85) A papež František dodává: „Bůh se v odpouštění nikdy neunaví! ... Problém je, že my ochabujeme, my nechceme, ochabujeme v prosbě o odpuštění. Nikdy neochabujme, nikdy neochabujme!“ (*Anděl Páně*, Řím 17. 3. 2013)

Boží radost z navraceného hříšníka je veliká. Otec nejenom přijímá marnotratného syna, ale dává mu také nové šaty, prsten, připravuje hostinu. Slovem: hojně, nadmiru obdarovává. Tak to je s každým hříšníkem: Bůh ho nepřestává hle-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Evangelium – Jan 17,20–26

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou jedno v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že

ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

► dat, a když ho najde, Boží radost je veliká. „Pohleďte,“ píše svatý farář z Arsu, „jak (Ježíš) běží za svými ztracenými ovce; pohleďte, jak prochází města a vsi, hledá je a dovádí do domu svého milosrdenství; hleďte, jak opouští apoštoly, jde a čeká na Samaritánku u Jakubovy studny, protože věděl, že tam přijde – sám ji předchází, to On s ní začíná rozmluvu, aby ji jeho slova plná sladkosti spojená s láskou pohнула a potěšila ji; prosí ji o vodu k pití, aby ona sama Ho mohla poprosit o něco mnohem cennějšího, o jeho milost. Byl tak šťastný, že získal tu duši, že když Ho apoštolové vybízeli, aby něco pojedl, odpovídá: »Och, ne!« Připadá jim, že říká: »Ne, nemyslím na pokrm pro tělo, je ve mně tolik radosti, že jsem získal jednu duši pro svého Otce.«“ (*O lítosti a milosrdenství*, s. 88–89)

Láska nikdy nepomijí (1 Kor 13,8)

Obrácení hříšníka je velikým svátkem pro Boha a jeho přátele. Obzvláštní radost Bohu působí návraty zatvrzelých hříšníků, duši znavených a žijících v beznaději (srov. *Deníček* 1146). V evangeliu najdeme mnoho podobností, která umožňují poznat něco z radosti Boha z takového setkání. Dokládá ji třeba příběh nalezené ovce nebo drachmy (srov. Lk 15,1–10). Co je jisté, radost z obrácení není jednostranná. Prožívá ji také ten, kdo se vrací do domu milosrdného Otce. Začíná jakoby nový život, poněvadž paprsky Boží milosti vnášejí do jeho duše světlo, teplo a život (srov. *Deníček* 1486). Může se tehdy stát věrohodným svědkem Lásky, hlásajícím a činícím milosrdenství jiným.

Svatý Jan Maria Vianney, vědom si velikosti Božího milosrdenství, ale varuje, abychom Boží milost nebrali příliš na lehkou váhu. Je třeba vzít si do srdce obzvlášť ve Svatém roce milosrdenství jeho slova: „Přece však, bratři, je-li dobrý Bůh tak dobrý, že na nás čeká, aby nás přijal, nemáme jeho trpělivost zneužívat. Jestliže nás zve, abychom k Němu přišli, je třeba jít Mu vstříc. A když nás přijme, zůstat Mu věrní. Žel, bratři, snad nás Bůh už pět nebo šest let zve, proč tedy tkvíme v hříších?“ (*O lítosti a milosrdenství*, s. 107–108)

Z Mihujcie się! 1/2016 přeložila -vv-

Slova k naší době

Podněty sv. Jana z Avily pro duchovní život

Když někdo poznal blíže sv. Jana z Avily (6. ledna 1500 – 10. května 1569) z jeho hlavního díla „Audi, filia“ (Slyš, dcero), může si představit, jaká poselství by dnes pro nás měl. K tomuto přesvědčení došel P. Dr. Peter Dyckhoff, když se zabýval spisy tohoto církevního učitele. Tak sestavil následující fiktivní dopis, jak by se sv. Jan z Avily obrátil k lidem dneška.

Od sv. Jana z Avily

(Sestavil Peter Dyckhoff)

Ve svém víceletém zajetí jsem měl mnoho času přemýšlet o svém duchovním životě a životě mnoha lidí a udělat si poznámky, které jsem pak shrnul v knize „Audi, filia“.

Přes pokrok, který udělal lidský duch v posledních pěti stoletích, jež mezi námi leží, Vám musím říci, že duchovní život velmi mnoha lidí vidím jako velice zanedbaný. Když jsem po svém kněžském svěcení přišel v roce 1526 do Sevilly a tam a v celé Andalusii začal svoji kněžskou službu, našel jsem velkou neutišenou touhu po spiritualitě. Milé čtenářky a čtenáři, vaše situace, v níž dnes žijete nebo musíte žít, je mi proto velmi známá:

- Přepadá Vás hořkost nebo dokonce deprese.
- Vnitřní tlak se Vám nechce vyhnout.
- Duševní bolesti se projevují ve velkých tělesných potížích.
- Jiní Vás utlačují a Vy se jim nemůžete vyhnout.
- Cítíte se být opuštěni, zvláště lidmi, od nichž jste čekali pomoc.
- Přepadá Vás netrpělivost a nastupují pochybnosti o Bohu a o víře.
- Cítíte se být uzavřeni v železném pancíři, takže Vás nic nedojímá.
- Vaše srdce je plné strachu, Vaše city jsou chladné a Vaše síla vůle je lenivá.
- Nejmenší rozmišky – jak v povolání, tak ve Vašem soukromém životě – se pro Vás stávají velkým problémem a Vy si myslíte, že jste selhali.
- Ztratili jste veškerou naději, snad také svoji víru, anebo alespoň část své lásky.

V mojí době stejně jako dnes bylo a je mnoho lidí, jejichž duše byla a je nemocná. Velký rozdíl ale spočívá v tom, že Vy dnes vyhledáváte pomoc psychologů, psychoterapeutů nebo psychiatrů,

jejichž termíny jsou obsazeny na léta dopředu.

V mé době ještě tyto profese neexistovaly. Vyhledávali se duchovní, v křesťanském náboženství zakotvení lidé, aby se s nimi přicházející problémy včas probraly a duši se ulevilo. Nebyla to žádná nekonečná sezení na roky a nebylo pak nakonec žádné vyúčtování.

Vedle mnoha nahlédnutí, která jsem mohl nabídnout svými rozhovory a ve svých kázáních, byla vždy na konci zpožděného rozhovoru osvobozující svátost smíření, rozhrěšení.

Po mnoho let trvajícím duchovním doprovázením šlechtičny Doni Sanchy Carrillo, královniny dvorní dámy, která do základu změnila svůj prodejný život u dvora, podnícen prosbami mnohých, sepsal jsem praktického duchovního průvodce, abych tím mohl pomoci mnoha hledajícím. V knize „Audi, filia“ jsem ukázal cestu víry, kterou může vykonat každý, a popsal jsem jednoduchými slovy proces odpuštění, který Vám umožní zakusit vnitřní klid a přejít blíže ke Stvořiteli.

Léčivý klid se stane mystickým mlčením, kde přestane řečnění, myšlení a snažení, a Bůh mluví k duši. Bezprostřední sdílení Boha se uskutečňuje v základu duše – na opačné straně reflektujícího rozumu a vědomého chtění. Když se v modlitbě vyhnete každému úsilí a položíte se do rukou Božích, aby ve všem, co konáte, se mohla dít vůle Boží.

Tento krok důvěřivého a věřícího opuštění se mi zdá dnes tím nejtěžším. Vidím a slyším všude zesilovače, které přehlušují touhu duše po mlčení a způsobují onemocnění. Uvolnění a klid se hledá na dalekých cestách, v konzumaci mnoha televizních programů a především

v omamných nápojích, prostředcích a lé-
cích.

To nejhorší, čeho je mi nejvíce líto,
je, že stále méně lidí hledá spásu v praxi
křesťanské víry. Kdyby mi to bylo dáno,
všechno bych dnes dal za to, abych Vás
mohl zanícenými argumenty zase přivést
blíže k tomuto daru víry. Snažil bych se
pohnout kněze a všechny, kdo mají du-
chovní povolání, aby prosazovali nové
priority v duchovní péči, aby probouzeli
důvěru a hodnověrnost, vyzářovali větší
bliženskou lásku a měli především více
času pro ostatní. Kéž by můj spis „Au-
di, filia“, který teď ve Vaší době vychází
v nové řeči pod titulem „Die leise Spra-
che Gottes“ (Tichá řeč Boží – pozn. red.),
byl přínosem, abyste svoje vnitřní duchov-
ní hodnoty mohli projevit a rozmnožit.
Musíte si jen najít trochu času, sestoupit
hlouběji do víry, abyste ji mohli zakusit
schůdnými a lehkými kroky.

Cožpak nepatří k největším a nejkrás-
nějším darům tohoto světa mít průvodce
nebo přítele, který nás bere takové, jací
jsme, a který nás vede k tomu, co je pod-
statné a má trvání?

Kdybych směl ještě jednou žít, zařídil
bych si život stejně jako tenkrát ve Špa-
nělsku, abych přivedl mnoho lidí na cestu
vnitřního a vnějšího osvobození. Všechno
bych dal za to, abych Vám pomohl uči-
nit Vaši vlastní zkušenost, abyste se stali
ještě samostatněji jednajícími křesťany.

Proč dnes mnozí lidé kladou tak ma-
lý důraz na trvalé hodnoty, na lásku, kte-
rá nese člověka dále také potom, když
padne nebo udělá velkou chybu a mohl
by si zoufat?

Protože musím rozhovor s Vámi brzy
ukončit, nemohl bych klidně odejít do
svého pokoje, aniž bych Vám konkrétně
dále nepomohl:

- Prolomte zatvrzelosti a zkornatění –
často nevíte nebo netušíte, že v nich žijete.
- Zacházejte zodpovědně sami se se-
bou a s ostatními.
- Ztište se, když je okolo Vás mno-
ho hluku.
- Hleďte vyrovnání, smíření a pokoj.
- Dovolte si zastavit se a žasnout, pro-
tože rozumově nemůžete pochopit veli-
kost a lásku Boží.
- Vyhledávejte lidi, kteří jdou duchov-
ní cestou a jimž se můžete beze zbytku
svěřovat.

Prsten Třeboňské Madoně (úryvek)

Jaroslav Seifert

I.

Na ústech světců loudil jsem
slovo, jímž píseň počít měla,
by tančíc lehce v rytmu svém
podmanivě se rozezněla
a vlála jako sukně lem,
otáčejíc se kolem těla.
Slovo, jímž píseň počít měla,
na ústech světců loudil jsem.
Bylo to marné, oněměla
a já stál tehdy před chrámem,
poznávaje, že marně zcela
pod přísným mečem archanděla
na ústech světců loudil jsem.

II.

Nevím, snad květen tehdy byl,
vyprávěl kdosi o Madoně
a já se ihned vypravil
a jel jsem za ní do Třeboně.
Dnes, kdy ji znám, i tisíc mil
trmácel bych se ve vagoně.
Vyprávěl kdosi o Madoně,

nevím, snad květen tehdy byl.
Na dlažbě – ne, spíš na záhoně
klečel jsem v růžích, abych skryl
svůj zmatek, dlaní oči cloně.
Jak se však modlit bezúhonně?
Nevím, snad květen tehdy byl.

III.

Své oči maje na jejích,
vzýval jsem ji: Janua coeli.
Jinému sotva svěřil bych

- Nechejte si ukázat bránu ke smíření
a přijměte nabídku spásy a svátostí církve.
 - Naučte se být při modlitbě v klidu,
oproštění od ostatních myšlenek.
 - Uvědomte si, že nejste sami a že Vás
vede někdo jiný, který Vás nikdy neopustí.
 - Důvěřujte v to, že Stvořitel to s Vá-
mi myslí dobře za všech okolností.
- Vy jste mě ve Vaší době v mnohém
předstihli. Využijte toho! Kéž byste se

vše to, co rty mé na ní chtěly.
Snad někdo řekne: byl to hřích,
však její oči odpouštěly.
Vzýval jsem ji: Janua coeli,
své oči maje na jejích.
A co jsem hledal čas ten celý,
slyšel jsem od ní, když jsem ztichl;
jak jsem byl asi tehdy smělý,
rděl jsem se krapet před anděly,
své oči maje na jejích.

IV.

Ne ústa, ale spíše květ,
semknutý ještě, zrána spící,
jímž pohnul pták, když blízko slét
– kdyby tu byli kolibřici –,
dala mi tichou odpověď,
tak tichou, že je možno říci:
semknutý ještě, zrána spící,
ne ústa, ale spíše květ.
A pak jsem chodil ve vichřici.
Uplynulo již mnoho let
a dodnes myslím na světici,
na její ústa šeptající,
ne ústa, ale spíše květ.

V.

Šel život, byl to samý chvat,
už přešlo jaro kolikáté,
chce se mi mlčet častokrát,
chce se mi mlčet tentokráte.
Co krásných věcí měl jsem rád,
i vás, jež se mi posmíváte,
už přišlo jaro kolikáté,
šel život, byl to samý chvat.

(...)

vydali na duchovní cestu, kéž byste do-
stali novou sílu do všedních dnů a kéž
Vám zazáří nové světlo! Kéž Vás zkuše-
nosti na této cestě dovedou k poznání,
která pomohou lépe uchopit život, dát
mu hlubší smysl a zprostředkují Vám ra-
dost ze života.

Váš Jan z Avily

Z Kirche heute 2+3/2016 přeložil -mp-

O pravé mariánské úctě (Úryvek z knihy - 2)

II. Mariánská úcta

je ještě nezbytnější pro ty, kdo jsou povoláni ke zvláštní dokonalosti

43 Jestliže mariánská úcta je nezbytná pro všechny lidi, aby vůbec dosáhli spásy, je mnohem nezbytnější pro ty, kdo jsou povoláni ke zvláštní dokonalosti. Nevěřím, že by někdo mohl dosáhnout důvěrného spojení s Pánem Ježíšem a dokonalé věrnosti Duchu Svatému, aniž by byl velmi silně spojen s Pannou Marií a závisel na Její pomoci.

44 Jediná Maria našla u Boha milost bez pomoci jiné stvořené bytosti.⁽¹⁾ Všichni, kdo od té doby našli a naleznou u Boha milost, našli a naleznou ji jen skrze Marii. Maria byla plná milosti, když Ji pozdravil archanděl Gabriel,⁽²⁾ a Duch Svatý Ji naplnil milostí v překypující míře, když Ji nevýslovným způsobem zastínil.⁽³⁾ Maria pak den ode dne a v každém okamžiku tuto dvojitou plnost tak rozmnožovala, že dosáhla nesmírného a nepochopitelného stupně milosti. Bůh Ji tedy učinil jedinou správkyní svých pokladů a rozdatelkou svých milostí, aby zušlechťovala, vyvyšovala a obohacovala ty, které chce, aby uváděla na úzkou cestu k nebi ty, které chce, aby navzdory všemu provázela těsnou bránou do života ty, které chce, a aby dávala trůn, žezlo a královskou korunu těm, kterým chce. Ježíš je vždycky a všude plodem a Synem Mariiným a Maria je všude opravdovým stromem, který nese plod života, a je pravou Matkou, která Ho rodí.

45 Jedině Marii dal Bůh klíče od skřípků⁽⁴⁾ božské lásky a moc vstupovat na nesmírně vznešené a tajemné cesty dokonalosti a přivádět na ně ostatní. Jediná Maria vpouští ubohé děti nevěrné Evy do pozemského ráje, aby se tam s Bohem příjemně procházely a bezpečně se skrývaly před svými nepřáteli. Vpouští je tam, aby se s rozkoší a beze strachu ze smrti živily ovocem ze stromu života a ze stromu poznání dobra a zla a aby tam dlouhými doušky pily nebeské vody toho krásného pramene, který tam hojně vyvěrá. Nebo ještě spíše: Protože Maria sama je tím pozemským rájem neboli tou panenskou a požehnanou zemí, z níž byli vyhnáni hříšní Adam a Eva, vpouští k so-

bě pouze ty, ve kterých se Ji zalíbí, aby z nich utvořila světe.

46 *Všichni bohatí z lidu*, abych užil výrazu Ducha Svatého podle výkladu svatého Bernarda,⁽⁵⁾ [*všichni bohatí z lidu*] se k Tobě budou pokorně obracet se svými prosbami po celá staletí, a zvláště na konci světa. To znamená, že největší světci, duše nejbohatší na milosti a ctnosti, se budou neúnavně modlit k Panně Marii, aby stále žili v Její přítomnosti, řídili se Jejím dokonalým příkladem a zakoušeli Její velkou pomoc.

47 Řekl jsem, že to nastane zvláště na konci světa, a to už brzy, protože Bůh se svou svatou Matkou způsobí, že povstane mnoho velkých světců a světic, kteří svou svatostí převýší skoro všechny ostatní svaté, tak jako libanonské cedry převyšují keřičky. Tak to bylo zjeveno jedné svaté duši, jejíž život popsal P. de Renty.⁽⁶⁾

48 Tyto veliké duše, plné milosti a horlivosti, budou vyvoleny, aby se postavily na odpor Božím nepřítelům, kteří budou křičet ze všech stran. Tyto duše budou jedinečným způsobem uctívat Pannu Marii. Jednou rukou budou bojovat a druhou stavět, osvěcovány Jejím světlem, živěny Jejím mlékem, vedeny Jejím duchem, podpírány Její paží a střeženy Její ochranou. Jednou rukou budou přemáhat, porážet a drtit bludaře s jejich bludy, rozkolníky s jejich rozkoly, modláře s jejich modlami a hříšníky s jejich bezbožností. Druhou rukou pak budou stavět chrám pravého Šalamouna a tajemné Boží měs-

to, to znamená Pannu Marii, kterou svatí Otcové nazývají *chrámem Šalamounovým a tajemným městem Božím*. Slovem i příkladem budou všechny lidi přitahovat k pravé mariánské úctě. Získají tím mnoho nepřátel, ale také mnoho vítězství a slávy samotného Boha. Tak to zjevil Bůh svatému Vincenci Ferrerskému,⁽⁷⁾ velikému apoštolovi své doby, jak to on rozsáhle vylíčil v jednom svém díle.

Zdá se, že Duch Svatý to předpověděl v žalmu 58, kde čteme: *A poznají, že Bůh vládne nad Jakubem a nad celou zemí. K večeru se obrátí a budou trpět hladem jako psi a budou obcházet městem*,⁽⁸⁾ aby našli, co by mohli sníst. Tím městem, které lidé na konci světa naleznou, aby se obrátili a utišili svůj hlad po spravedlnosti, je Panna Maria, kterou Duch Svatý nazývá *městem Božím a obcí Boží*.⁽⁹⁾

(Pokračování)

Z francouzského originálu „*Traité de la vraie dévotion à la Sainte Vierge*“, vyd. Société Saint-Paul, Sherbrooke, Québec - Canada 1954
přeložil a poznámkami opatřil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner OP
Převzato z knihy „*O pravé mariánské úctě*“, vyd. Matice cyrilometodějská s. r. o., v MCM s. r. o. vydání třetí, Olomouc 2011

Poznámky:

- (1) Lk 1,30.
- (2) Lk 1,28.
- (3) Srov. Lk 1,35.
- (4) Srov. Pis 1,4; Gerson, *Collect. in cant. Magnificat*; sv. Jan z Kříže, *Duchovní píseň*, 25.
- (5) Srov. Ž 45,13. Srov. sv. Bernard, *Sermo 4 in antiph. Salve Regina*.
- (6) Ta „svatá duše“ byla Marie des Vallées, slavná mystička, která zemřela roku 1656. Jejím životopiscem byl abbé de Renty a zpovědníkem sv. Jan Eudes.
- (7) Toto proroctví je nejasné a nevztahuje se na Pannu Marii.
- (8) Ž 59(58),14–15: *Et scient quia Deus dominabitur Jacob et finium terrae; convertentur ad vesperam et famem patientur ut canes, et circumibunt civitatem*. V literárním smyslu se tento žalm týká obrácení židů nebo kázání evangelia na konci světa.
- (9) Srov. Ž 87,3.

Edel Mary Quinnová

Když Frank Duff v roce 1921 v irském Dublinu spolu s několika věřícími ženami založil Mariinu legii, ještě nikdo netušil, jak toto laické mariánské hnutí zakrátko po celém světě rozpoutá obrovský duchovní požár. Tato malá, Panně Marii zasvěcená skupinka chtěla právě skrze Pannu Marii vést svoje okolí k Ježíši. Takovou cestu evangelizace jim prostřednictvím svých spisů ukázal sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu: „Pokorné Mariiny děti ví, že tato Matka je nejjistější, nejlehčí, nejkratší a nejdokonalejší cestou k Ježíši. Proto se této Matce bezvýhradně odevzdávají.“

Jednou z nejhroliivějších legionářek Panny Marie v Dublinu byla Edel Mary Quinnová, děvče s plavými vlasy a se smyslem pro humor, s výraznými vůdcovskými schopnostmi, sportovně a umělecky nadané; ráda hrávala na klavír a na housle. Jako nejstarší z pěti dětí se musela zříci mnoha věcí a už jako 17letá přijmout práci v jedné firmě, aby tak mohla finančně podporovat rodinu. Její otec, bankéř, ale zároveň vášnivý hráč, přišel téměř o všechno. Když Edel Mary Quinnová v roce 1928 jako dvacetiletá sekretářka poznala při jednom setkání Mariinu legii a uslyšela slova: „Dáváme se Panně Marii zcela k dispozici, aby nás učinila nástroji zprostředkování milosti,“ poprosila ihned o přijetí.

S velkou horlivostí navštěvovala staré a nemocné, a to nejen dvě hodiny týdně, aby splnila svůj úkol. Již brzy po své namáhavé práci v kanceláři tomu obětovala svůj krátký volný čas každý večer, a často dokonce i nedělní odpoledne. Mladá Edel se dobře osvědčila, a proto jí Frank Duff svěřil zodpovědný úkol – vedení skupiny, která se starala o prostitutky. Jistý kardinál později napsal: „Její každodenní zkušenosti byly kyselé tváře, nadávky, odmítání, špinavá městská čtvrt, hmyz a bolest, kterou způsobovaly této jemné duši bezbožnost a zkaženost.“

Děvčatům z ulice se věnovala s elánem a nápaditostí často až do půlnoci, jako by to byly její děti. Následující den šla ráno v sedm na mši svatou a pomodlila se růženec. Při veškerém nasazení si byla vědoma: „Není našim úkolem jen pracovat, ale... posvěcovat sebe samé. Za tyto ubohé ženy je třeba se mnoho modlit a dostatečně se obětovat. Chci se pokusit jednat tak, jak by jednala Panna Maria, a osvojit si její trpělivost a chápavou lásku.“ Úspěch byl překvapivý! Během krát-

ké doby byly mnohé prostitutky ochotny přestěhovat se do ubytovny, kterou zřídila výlučně jen pro ně.

Rovněž jistý mladý Francouz si Edel hluboce vážil pro její šlechetnou duši. Když ji ale požádal o ruku, aby se stala jeho ženou, přiznala se mu, že chce vstoupit do kláštera klarisek v Belfastu, a to hned, jakmile bude rodina schopna se bez ní obejít. Bůh měl však se svojí budoucí misionářkou jiné plány. Edel začala vykašlávat krev a lékaři jí diagnostikovali pokročilou tuberkulózu s velmi malou šancí na uzdravení. Po osmnácti měsících v sanatoriu, stále ještě nemocná, se s naprostou samozřejmostí vrátila zpět do svého zaměstnání a ke své milované legionářské práci. Mnozí se tomu divili, ale také se jich to dotklo. Ona sama s vnitřním pokojem píše: „V knize mého života podávám Bohu s dětskou láskou novou stranu.“ A Pán Ježíš „zapsal“ tuto stranu nečekaným způsobem, když v roce 1936 povolal 29letou Edel mezi vyslance Mariiny legie do východní Afriky – dnešní

Edel Mary Quinnová jako 16letá

Edel Mary Quinnová

Keni, Tanzanie, Ugandy, Malawi a na ostrov Mauricius. Navzdory mnohým námitkám, že ji posílají na jistou smrt, přijala Edel úkol – přinést Pannu Marii do Afriky – velice ráda. „Všechno pro něho skrze Marii!“ Toto byla její devíza a během tříměsíční cesty na lodi napsala Frankovi Duffovi: „Jsem ráda, že jste mi dovolili jít. Ostatní se budou radovat později.“ Zároveň velmi dobře věděla, že bez Panny Marie nic nezmuže, proto si zvolila toto životní heslo:

„Tak jako matka nosí svoje dítě pod srdcem, tak jako v ní dítě žije a dýchá, tak se i se zavřenými očima odevzdávám jednou provždy Panně Marii. Ať ona působí skrze mne.“

Africká misie

Edel Mary Quinnová žila v Africe osm let a neustále se snažila „nešetřit se pro Krista a úplně se pro něho nechat strávit,“ – jak to vyjádřila ona sama. Hned při příchodu do Nairobi, v tomto malém babylonském jazykům, ras a sociálních skupin, jí před očima vyvstaly problémy tamějších křesťanů. Jak velké napětí vládlo mezi Evropany, Indy, Araby a různými africkými kmeny! Všichni byli sice katolíci, ale každý měl svůj vlastní kostel a nikdy se nesetkávali. Edel si proto stanovila první cíl: sjednotit je skrze Pannu Marii. Když domácí uslyšeli o jejím plánu, řekli: „To, co chceš, je nereálné. Neznáš Nairobi. Kdyby někdy byla možná jednota všech těchto skupin, už by jí byli misionáři, kteří tu působili, dávno úspěšně dosáhli.“ Ale Edel se nedala odradit a odpověděla: „Proč nedůvěřu-

► jeme Panně Marii? Ona ví, co má udělat. Dovolme jí tedy, aby to udělala.“

Její důvěra byla už brzy odměněna a nemožné se stalo možným. Dne 24. dubna 1937, po šesti měsících, přišli katolíci různých národností a ras, dosud rozdělení nepřátelstvím a diskriminací, na první velké setkání Mariiny legie do kostela sv. Petra Klavera. Bok po boku se jednomyslně a každý ve svém mateřském jazyku zasvětili Panně Marii před jejím oltářem. To byla historická událost katolické církve nejen v Keni, ale dokonce v celé východní Africe a jeden z nejšťastnějších dní v životě Edel. Ta o tom řekla: „Přesně takto se to všechno dalo očekávat, když pracujeme pro Pannu Marii. Klíčem ke každému úspěchu je jednota s Pannou Marií.“

Biskup z Nairobi John Heffernan věčně napsal: „Po jednom roce práce Edel Mary Quinnové se změnila atmosféra v mé diecézi. Bez hluku přinesla ... katolíkům ... zárodek života. Zprostředkování milosti bylo citelné... Podařilo se jí sjednotit osoby, které jsme já, jejich biskup, a moji misionáři sjednotit nedokázali... Boží ruka v tom byla viditelná.“

Tato jemná irská misionářka očekávala od Panny Marie rozkvet církve v Africe v malém i ve velkém. Díky „dobyvatelské“ povaze se její život v Africe odvíjel jedinečně a neopakovatelně. Na začátku tato mladá 30letá žena už o páté ráno čekávala na kraji cesty na nákladní auto plné afrických mužů, aby se s nimi hodiny vezla po hrbolatých cestách pralesa k cíli, do odlehlých misijních stanic a skrytých vesnic, kam doposud ještě nevkročila noha bělocha. Svoji věrnosti modlitbě růžence se jí podařilo získat také mnohé domorodce různých kmenů, africké ženy, školáky, analfabety a malomocné, aby sami cítili zodpovědnost za rozvoj a šíření víry a angažovali se tam, kde doposud pracovali pouze bílí misionáři. Později byla Edel na svých, někdy denně až 150kilometrových dobrodružných cestách džunglí nezávislá, neboť po několika zkušebních hodinách uměla jezdit sama se svým vlastním „Rolls-Royce“ – s rozpadlým starým autem, v němž byla na zadním sedadle položena zbraň na ochranu proti divokým zvířatům. Jezdila krajinou křížem krážem, a to i ve vedrech, tropickém dešti, v blátě, s častými poruchami auta a s mnoha nedobrovolně strávenými

Na týdenních setkáních Mariiny legie se skupina spolu pomodlí růžencí a poslechne si duchovní četbu. Potom každý ze zúčastněných vypráví o své poslední zkušenosti; kupříkladu o zkušenostech mezi připravujícími se na přijetí prvního sv. přijímání, o práci s těmi, kdo znovu našli víru, o návštěvě v opatrovnickém domě nebo u nemocných, u alkoholiků či vězňů, o apoštolátě na ulici nebo o pomoci bezdomovcům. Na konci setkání dostanou všichni znovu další apoštolský úkol na následující týden.

nocemi v pralesi. I pro zdravé misionáře by to bylo skutečné mučednictví. A přece si tato křehká Irka nikdy nestěžovala. Ani ty největší útrapy a odpor nedokázaly zabrzdit její radostné nasazení v apoštolátu. Sílu k tomu čerpala z každodenního svatého přijímání, z četby knihy *Tajemství Mariino* od sv. Ludvíka M. Grigniona z Montfortu a především ze své lásky k Bohu. „Na to, abychom dokázali naši lásku, máme jen jeden život, a i to možná krátký,“ říkala s úsměvem.

Dokonce i tehdy, když byla Edel opakovaně připoutána na lůžko – během malárie, zánětu pohrudnice či tuberkulózy – a když jí doporučovali úplný klid, využívala tento čas velmi intenzivně. Konečně se mohla v tichu modlit, protože: „Uvnitř jsem klariska na africké půdě,“ říkala. Nemocná, ale plná zájmu, sle-

U Boží služebnice Edel Mary Quinnové (1907–1944), stejně jako u zakladatele Mariiny legie Franka Duffa (1889–1980) probíhá proces blahorečení

dovala růst Mariiny legie ve světě, např. v Austrálii anebo v tehdejší Barmě a modlila se za něj. Odevšad přicházely dobré zprávy o nově založených skupinách a Edel, i navzdory vysoké horečce, odpovídala denně až na 40 dopisů, povzbuzovala mariánské skupiny, rozdávala rady a školila nové vedoucí skupin. Našla si dokonce čas i ke zvládnutí svahilštiny, aby si mohla povídat s domorodci jejich mateřskou řečí.

Když znovu stála na nohách, odhodlala se Edel – věrná svému předsevzetí: „Musím se stát nositelkou milosti pro každou duši; skrze mne to musí udělat Maria!“ – k šestitýdenní misijní cestě do Tanzanie, aby tam založila nové skupiny. Její cesta vedla přes překrásnou savanu na úpatí Kilimandžára, nejvyšší hory Afriky. Nejšťastnějším obdobím její misie byl nakonec půlrok, který v roce 1940 na pozvání mariánského arcibiskupa Johna Leeho strávila na ostrově Mauricius v Indickém oceánu. Dvacet duchovních vůdců a téměř 300 činných členů se spolu s arcibiskupem slavnostně zasvětilo Panně Marii. Arcibiskup povzbuzoval legionáře těmito slovy: „Pokud budete vykonávat svůj apoštolát v duchu víry a sjednocení s Pannou Marií, bude to mít velký účinek a nikdo vám nedokáže odolat.“ Když už Edel nemohla osobně vytvořit Mariinu legii i na sousedním ostrově Réunion, učinili to legionáři z ostrova Mauricius a v krátkém čase také tam rozkvetlo 60 mariánských skupin.

V posledních měsících života podnikla 36letá Edel ještě jednu 18hodinovou cestu, během níž utrpěla srdeční záchvat. „Jsem připravená v každém čase, kdy přijde Panna Maria, aby si mě vzala k sobě,“ řekla odevzdaně. Edel zemřela 12. května 1944 s pohledem upřeným na sochu Panny Marie, která ji provázela na všech misiích a na každém setkání.

Semínko klíčí v Číně

Když se Edel dozvěděla o tom, že je naděje vytvořit Mariinu legii i v Číně, měla velkou radost a byla ochotná jít na Dálný východ ihned po skončení svého díla v Africe. Duchovně to také uskutečnila! Reálně to učinil arcibiskup Antonio Riberi (1897–1967), který jako apoštolský delegát pro Afriku pozorně sledoval a v 33 diecézích rovněž podporoval

► mariánský apoštolát. Byl totiž přesvědčen, že: „...Mariina legie je zázrakem moderní doby a jedním z největších darů Panny Marie modernímu světu.“

Později (v roce 1947) jako nuncius v Číně vřele doporučoval Mariinu legii všem biskupům a od roku 1948 ji všude propagoval jako ochranný štít proti hrožícímu komunismu v obrovském „království středu“. „Bez obdivuhodného úspěchu apoštolátu Edel Mary Quinnové bych k tomu nikdy nenašel odvahu. Ale když si Bůh dokázal posloužit tímto smrtelně nemocným děvčetem, aby

Arcibiskup Antonio Riberi

oživil kontinent, jakým je Afrika, bylo to potom přesně to, co jsme potřebovali... Tak Edel, skrytá v africké divočině, přispěla k záchraně Číny bez toho, aby o tom vůbec věděla.“

Rozvoj mariánského hnutí v Číně překonal všechna očekávání. Do ledna 1951 bylo i přes tvrdé komunistické pronásledování založeno 1000 mariánských skupin v 90 diecézích; z nich během pronásledování vzešlo 4000 mučedníků.

Z Vítazstvo Srdca 99/2014 přeložil -dd-

* * *

Mariina legie je hnutí katolických laiků působících na všech kontinentech ve 191 zemích, včetně ČR. Má více než 3 miliony aktivních členů a více než 10 milionů modlících se členů. Cílem Mariiny legie je oslava Boha posvěcením svých členů. Toto se děje modlitbou a aktivní spoluprací při plnění poslání Panny Marie a církve.

Slzy hříšnice dosahují odpuštění -

dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

milosrdenství, ji nechá jednat. On, Svatý Boží, dovolí, aby se Jej dotkla, aniž by se obával, že od ní bude kontaminován. Ježíš je svobodný, protože je blízko Boha, jenž je milosrdným Otcem. A tato blízkost Bohu, milosrdnému Otcovi, činí Ježíše svobodným. Kontaktem s touto hříšnicí Ježíš učinil konec oné izolaci, do níž tuto ženu stavěl nelítostný soud farizeje i jeho spoluobčanů: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“ (Lk 7,48) Nyní žena může odejít „v pokoji“. Pán viděl upřímnost její víry a jejího obrácení, a proto přede všemi prohlašuje: „Tvá víra tě spasila.“ (v. 50) Na jedné straně je pokrytectví učitele Zákona, na druhé upřímnost, pokora a víra této ženy. Všichni jsme hříšníci, ale častokrát podléháme pokušení pokrytectví, myslíme si, že jsme lepší než druzí, a říkáme jim: „Podívejte se na svoje hříchy...“ My všichni si však máme všimnout svých vlastních hříchů, svých pádů, svých pochybení a dívat se na Pána. Toto je cesta spásy: vztah mezi hříšným „já“ a Pánem. Považují-li se za spravedlivého, nenavazují vztah spásy.

V tomto momentě se všech přítomných zmocňuje ještě větší údiv: „Kdo je to, že i hříchy odpouští?“ (v. 49) Ježíš nedává explicitní odpověď, avšak obrácení hříšnice vidí všichni a dokazuje, že z Ježíše vyzařuje moc Božího milosrdenství schopná měnit srdce.

Hříšná žena nám dává poučení o spojitosti mezi vírou, láskou a vděčností. Bylo jí odpuštěno „mnoho hříchů“, a proto tolik miluje; avšak „komu se odpouští málo, málo miluje“ (v. 47). I samotný Šimon musí uznat, že více miluje ten, komu se odpustilo více. Bůh všechny zahrnul do téhož mystéria milosrdenství; a od této lásky, která nás neustále předchází, se všichni učíme mít rádi. Jak připomíná svatý Pavel: „V Kristu máme vykoupění skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a prozíravostí.“ (Ef 1,7-8) V tomto textu je výraz „milost“ prakticky synonymem milosrdenství a má přívlastek „nesmírná“, to znamená, že přesahuje veškerá naše očekávání, neboť uskutečňuje Boží plán spásy s každým z nás.

Draží bratři, budme vděční za dar víry, děkujeme Pánu za jeho tak obrovskou a nezaslouženou lásku! Dovolme Kristově lásce, aby se na nás projevila. Z této lásky učedník čerpá a staví na ní, z této lásky se každý může živit a sytit. Z této vděčné lásky, kterou projevujeme svým bratřím doma, v rodině a ve společnosti, se tak všem dostává Pánova milosrdenství.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Kardinál Parolin inauguroval novou laboratoř institutu zkoumajícího plodnost

Kardinál státní sekretář Pietro Parolin se 6. dubna zúčastnil inaugurace nové laboratoře Mezinárodního vědeckého institutu Pavla VI., který se zabývá lidskou plodností v perspektivě zodpovědného rodičovství. Papež František věnoval této instituci nový ultrazvuk na znamení pozornosti, s níž její činnost sleduje. Institut Pavla VI. vznikl už před 15 lety jako odpověď inspirovaná výzvou, kterou papež Montini v encyklice *Humanae vitae* adresoval vědcům. Benedikt XVI. označil prá-

ci institutu za „příklad syntézy pravdy a lásky, která představuje živoucí základ katolické kultury“ (Universitá Cattolica del Sacro Cuore, 25. listopadu 2005). Kardinál Parolin připomněl mimo jiné nedávnou účast Institutu na Světovém endokrinologickém kongresu v Bostonu (1.-4. dubna 2016), která - jak dodal - svědčí o tom, že jeho výzkum je uznáván mezinárodní vědeckou komunitou.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Suma o darech svatého Josefa (25)

DRUHÁ ČÁST

Úvod do druhé části

Když jsme dospěli na práh druhé části a budeme pojednávat o velkém tajemství manželství, soudíme, že nejprve je třeba

nemít co nejvíce na paměti, že hledíme-li vzhůru na díla nesmrtelného Boha, nenajdeme nic nehezkého, nepůvabného a nedokonalého, třebaže zaslepeným zrakům smrtelníků zůstává jejich hloubka často skryta. Ve slastech pozemského ráje samotný Bůh dokonal sňatek našich prarodičů, a tak

ustanovil božské zákony pro další lidská manželství. Je pak žena pannou neboli *hylé*⁽¹⁾ a muž zastává v řádu přirozenosti úlohu formy.⁽²⁾ Když se spojí obojí, tj. forma a *hylé*, rodí se nová bytost, jež postupně dosahuje velmi líbezných a krásných rozměrů, které jsou ihned vyplněny nesčetnými kvalitami, tak jako to, co se rodí na zemi, se postupně rozvíjí do plného květu. Tak je to vyloženo v posvátném čtení z knihy Genesis (2,24): „Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“ Proto otcové Starého zákona vybrali pro své syny, z nichž měl podle krve vzejít Kristus, ženy jen poté, co vynaložili veškeré úsilí svého uvažování. Co pak, osvětleni Duchem Svatým, máme soudit o hloubce bohatství Boží moudrosti a poznání, s nímž byl vybrán snoubenec pro tu, která je mezi matkami nejvyšší? Jaká byla mezi oběma shoda smýšlení a jaká vyvážená počestnost mravů! Jejich nejvyššímu manželskému svazku se obdivuje

a jej uctívá nebe, podsvětí i země! Takové je manželství Královny nebe, Marie vždy Panny, dcery Davidovy, prostřednictvím Boha provdané za Josefa, taktéž z Davidova domu a rodiny. A tak když došlo k návratu velkého řádu věků, je z ne-

be sesíláno nové potomstvo. A ono z trůnu svého nejvyššího majestátu udělilo Josefovi tolik důstojnosti, čistoty, cti a důstojnosti, že nad ni, jak věříme jistým světlem víry, nemocní smrtelníci doposud neviděli větší a ani ji nemohou dostatečně poznat. Nyní tedy vstupujeme do nebeských tajemství takového manželství a v druhé části tohoto díla budeme prostými slovy pojednávat o jeho nejvyšších skutečnostech.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ *Hylé* - ‘ύλη, totiž *matérie*.
⁽²⁾ I. Isolani zde vychází z tehdy běžných názorů o úloze ženy a muže při zplození nového člověka. Protože ženské vajíčko bylo objeveno až v 19. století, panovalo dříve obecné přesvědčení, že žena hraje při zplození úlohu čistě pasivní, tj. dodává svou menstruační krev jako *matérii*, zatímco veškerá aktivní role náleží mužům, totiž jeho semením, které jako forma postupně utváří ženskou *matérii*. [pozn. překl.]

EVROPSKÁ PETICE ZA DEFINICI MANŽELSTVÍ A RODINY

Prorodinná hnutí Evropské unie vyhlásila petici za celounijní právní úpravu, která by definovala manželství a rodinu jako svazek jednoho muže a jedné ženy založený na manželství. Iniciativa byla v dubnu představena v italském senátu výborem „Chráníme své děti“ (*Difendiamo i nostri figli*). O významu a cíli petice hovoří jeden z členů výboru, advokát Simone Pillon:

„V poslední době se kvůli šíření individualistických ideologií v mnoha zemích definice rodiny rozšířila tak, že už neodpovídá realitě. V některých zemích je vůle uznat za rodinu také tři, čtyři lidi, kteří spolu žijí. Pokud je ale všechno rodina, pokud za rodinný vztah můžeme uznávat jakýkoli vztah, nemůže dobře fungovat ani sociální politika. A skutečně nechybí mnoho a dojdeme v prorodinné politice na absolutní nulu. A je také zřejmé, že pokud se má vycházet vstříc všem subjektům, protože se všechny považují za rodinu, nebudou zdroje na zvláštní podporu pro ono sociální jádro, kterým je rodina.“

Podle pravidel pro evropské petice je nutné shromáždit nejméně milion podpisů během 12 měsíců. Pro každou z členských zemí je stanoven jejich minimální počet. Pokud jsou tyto podmínky dodrženy, Evropská komise je zavázána vzít předkládaný problém v potaz:

„Striktně vzato, Evropská komise musí odpovědět na petici. V minulosti jsme však bohužel viděli, že některé návrhy Evropská komise rychle strčila do šuplíku, jako v případě »One of us« o potratu, aniž by podala přesvědčivou a obsažnou odpověď. To je nepřijatelné! Proto si kládeme za cíl shromáždit daleko větší počet podpisů, abychom vyslali signál, že evropským národům o rodinu jde.“

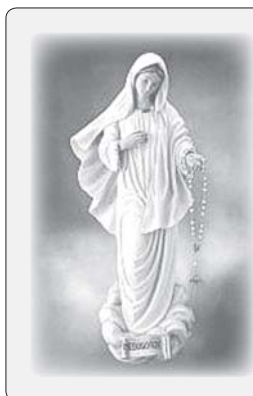
Petice se má stát nejen příležitostí odmítnout útok na práva rodin, ale chce také iniciovat přímý dialog mezi občany kontinentu a evropskými institucemi. Sbíráni podpisů bylo ve všech 28 unijních zemích zahájeno 4. dubna letošního roku a skončí 3. dubna 2017. Svůj podpis lze připojit na adrese www.mumdadandkids.eu nebo na papírovém formuláři, který lze rovněž nalézt na uvedených stránkách.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Moje mateřské srdce krvácí, když vás vidím ve hříchu a hříšných zvyklostech. Zvu vás, vraťte se k Bohu a k modlitbě, aby vám bylo dobře na zemi. Bůh vás skrze mne zve, aby vaše srdce byla nadějí a radostí pro všechny ty, kteří jsou daleko. Má výzva nechť vám je balzámem pro duši i srdce, abyste slavili Boha Stvořitele, který vás miluje a vyzývá pro věčnost. Děti moje, život je krátký, využijte tento čas, abyste konali dobro. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. dubna 2016

Otec vlasti a rozmnožitel říše (1)

K 700. výročí narození Karla IV.

Historici se shodují, že nikdy nenabyl český stát takového významu a postavení v Evropě, jako tomu bylo za požehnané, spravedlivé a rozvážené vlády Otce vlasti Karla IV., českého krále a římského císaře (14. května 1316 – 29. listopadu 1378; vládl 1346–1378). V naší národní duši je vyražen nesmazatelný otisk karlovské gotiky stavební, katedrální, i té ryze duchovní. Stejně tak tehdejší stavba českého státu, vzdělanost, rytířství a spirituální růst jsou vkladem pro překonávání budoucích zkoušek a pro život našeho národa, doprovázejí jej dodnes a budou provázet na věky. Karlovu pečeť nese celá země a všechen lid.

Karlova vláda znamenala stabilitu a rozvoj. A naopak, co předcházelo Karlovi (vymření Přemyslovců, zápas o český trůn, chřadnutí země), a zejména to, co přišlo po něm (duchovní rozkol, husitské války), byl chaos, zmar a občanská válka. Začátek 14. století uvrhl českou zemi do nejistoty. Po meči vymřeli Přemyslovcé, když byl r. 1306 v Olomouci zavražděn poslední přemyslovský panovník Václav III., král český, uherský a polský, vládce vlivný, avšak mající mnoho nepřátel. Tragický skon ukončil pětisetleté panování přemyslovské dynastie. Historie tohoto rodu je neoddělitelně spojena s historií českého národa. Přemyslovská knížata a později králové z rodu sv. Václava konstituovali český národ jako politický subjekt. Jim vděčíme za sjednocení slovanských kmenů na našem území do jednotného středověkého politického národa s vlastní identitou, jazykem, křesťanskou vírou. Pád slavného rodu vzbuzoval obavy domácího obyvatelstva a zároveň lákal někdejší konkurenty Přemyslovců, kteří nyní, když České království ztratilo svou hlavu, posílhávali po českých zemích jako po dostupném územním zisku. V letech 1306–1310 o České království usilovali Albrecht a Rudolf Habsburští s Jindřichem Korutanským. Nejschopnějším uchazečem o český trůn se posléze ukázal syn římského císaře Jindřicha Jan Lucemburský, což se událo díky zprostředkova-

cí misi českého panstva, prelátů a měšťanů. Cisterciáckí opati ze Zbraslavi, Sedlce a Plas vedli s císařem rozhovory o možnostech obsazení českého trůnu. V osobě mladého, teprve čtrnáctiletého Jana spatřovali naději, že mladý Lucemburk díky svému útlému věku rychle v Čechách zakoření. Roku 1310 se sestra posledního přemyslovského krále Václava III., Eliška Přemyslovna, provdala ve Špýru za Jana Lucemburského.

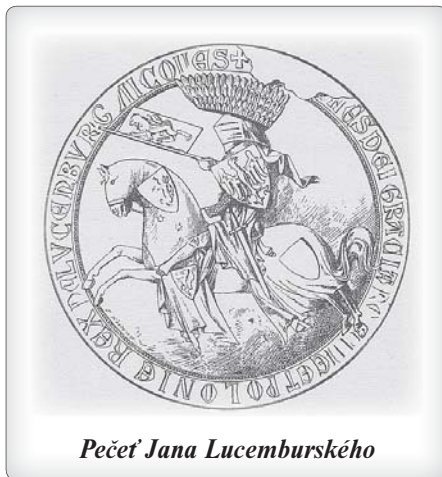
Než Karel, který až do svého biřmování nesl hrdé jméno Václav, nastoupil na český trůn, vládl zde jeho otec Jan Lucemburský (1296–1346, v Čechách vládl 1310–1346) s Karlovou matkou Eliškou Přemyslovnou (1292–1330). Dobrodružné povaze krále Jana však spíše vyhovovalo šířit slávu Českého království v cizině a domů zajíždět pouze pro finance, které potřeboval pro své další podniky. Ačkoliv vojensky i diplomacií přispěl k rozšíření a posílení českého státu, žel, zároveň doma upadal význam královské moci a neutešené poměry a útlak doléhaly zejména na venkovské obyvatelstvo. Král Jan se potýkal s rostoucí mocí sebevědomé šlechty, podobně jako poslední Přemyslovcé před ním. Mocná aristokracie na sebe strhla téměř všechnu moc po vymření přemyslovského rodu a svůj značný vliv uplatňovala i během krátkého habsburského a korutanského mezidobí. Krále Jana nehna do ciziny jen vidina úspěchů, hrdinství a slávy pro českou zemi, ale také nechuť pramenící z toho, že českou šlech-

Karel IV., Otec vlasti

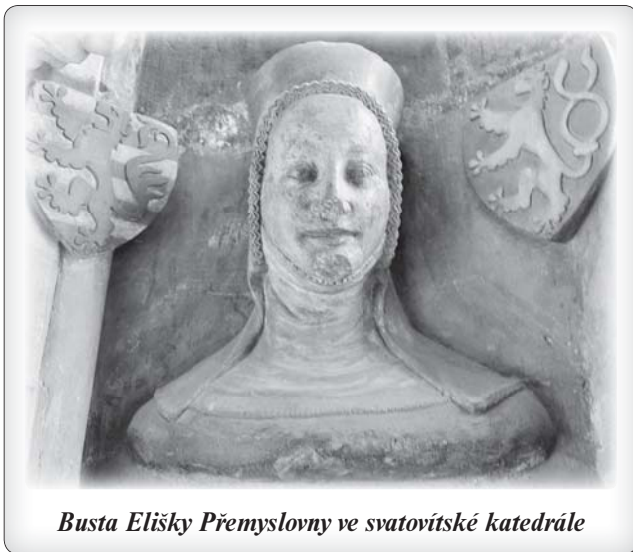
tu nemůže ukázat. Šlechtická oligarchie prakticky po r. 1320 ovládla správu království. Své uzurpátorství si odůvodnila nezájmem krále o zemi a panovníkovou nenasytností po penězích. Král Jan pronajímал raději správu království významným šlechticům podle toho, jak vysokou cenu nabízeli. Správa obvykle padla na Jindřicha z Lipé či členy jeho rodu. Zároveň, při absenci hmatatelné vladařské autority, panské rody systematicky rozchvacovaly majetek koruny. Podle očekávání trpěl nejvíce venkovský lid. Zvětšovalo se vzájemné odcizení zemských elit a krále.

Jan Lucemburský se obával, aby po dobu jeho nepřítomnosti česká šlechta nezvolila jeho syna Karla za českého krále. Proto jej v jeho sedmi letech odvezl z Čech do Paříže. Zdejší univerzitní, kulturní i církevní prostředí bylo centrem vzdělanosti a pro Karla znamenala tato úvodní životní etapa přímé politické a duchovní vzdělání a přípravu pro budoucí státnickou roli. Karla značně ovlivnil benediktinský opat Petr Roger, pozdější papež Klement VI. Další cesta mladého Karla vedla do Lucemburska a poté do Itálie, kde se ujal správy získaných území. Díky postům a náboženské horlivosti zde Karel šťastně vyvázl z úkladů nepřátel, kteří chtěli českého prince otrávit. Karel se sice r. 1332 u San Felice blízko Modeny vítězně poměřil s italskými šlechtici, nespokojenými s vymáháním daní, nicméně jeho otec Jan se rozhodl už dále nerisikovat Karlův život v nejisté Itálii. Nadále měl Karel působit jako Janův zástupce v Čechách a na Moravě. ▶

Pečeť Jana Lucemburského

► Když po jedenácti letech Karel přijel do Čech, nalezl zbědovanou zemi. Nesetkal se ani se svou matkou, která několik let předtím zemřela. Jeho kroky vedly 30. října 1333 nejprve na její hrob do Zbraslavi. Nenalezl ani žádného jiného člena královské rodiny. Zpočátku byl fakticky odkázán pouze na svůj doprovod. Část šlechty ho poté podpořila ve snaze stabilizovat královskou moc. Do Čech vstoupil původně bez jakékoliv titulární moci, až v lednu 1334 mu král Jan udělil hodnost markraběte moravského. Vstoupil sice na rodnou půdu jako syn českého krále, avšak neměl kde hlavu složit. Ubytování nalezl v měšťanském domě. Královské hrady a komorní statky byly obsazeny zemskou aristokracií. Poté, co byl Karel slavnostně a za jásotu lidu uveden do hlavního města království, započal s obnovou země. Z berní počal opravovat zpustlý Pražský hrad a opět dával dohromady někdejší královský majetek. Získal z panské zástavy sedmáct králov-

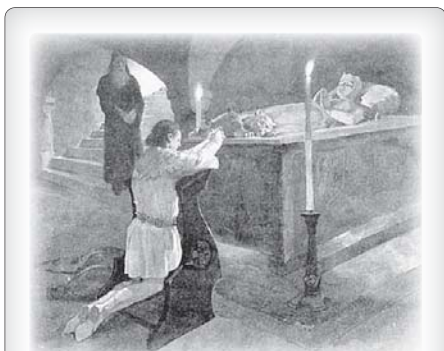

Busta Elišky Přemyslovny ve svatovítské katedrále

vě, kulturně a politicky. Živé vlastenectví v Karlovi zažehl zejména biskup Jan IV. z Dražic spolu s duchovními pražské kapituly. Právě tyto vlastenečtí preláti země české vštěpovali mladému vladaři přemyslovské tradice a tradice zemské a národní. Tehdy vzrůstající vlastenectví zasáhlo českou společnost také v důsledku souperení mocné české šlechty s bohatým německým patriciátem. Ohlasu tohoto národního boje a odporu vůči cizím vlivům nalezneme sdostatek ve veršované Dalimilově kronice, sepsané po vyměření Přemyslovců s cílem podpořit národní vědomí v době úpadku. Jedním ze základních stavebních kvádrů tehdejšího národního vědomí byla úcta k českým národním světcům. V tomto prostředí biskupa Jana IV. z Dražic, zapáleného obhájce českého jazyka a národa, zapouštěl Karel své hluboké české kořeny. Poznatky z národních a dynastických dějin čerpal z legend a kronik, hlavně z Kristiánovy kroniky, dále z Kosmy a Dalimila, ve kterých ožíval přemyslovský duch a výrazné české vlastenectví. Možná více než výčet dat, osobností a událostí z Karlova života poutá naši pozornost návrat tohoto Karla – cizince, Evropana, domů do Čech, kde ožívuje svoje české kořeny,

kteří jej přes matku Elišku Přemyslovnu svazují přímo s historickými Přemyslovci. Vlastenečtí vladařovi vychovatelé jej přesvědčili, že on není „králem příšlým“, kterým byl naopak jeho otec – odcizený národu, ale že po matce je Karel rodnou krví spjat s tradicemi Přemyslova rodu. Na tuto skupinu velmožů, kteří mají zásluhu na Karlově praktickém politickém vzdělání upotřebitelném v Čechách, vzpomíná sám pozdější král a císař Karel ve své autobiografii s úctou a uznáním. Král Jan pozoroval s podezřením Karlova identifikaci s Čechami, šlechtou i národem. V důsledku žárlivosti na vlastního syna a jeho vliv poslal Karla do Tyrol, kde měl plnit úkoly ve prospěch lucemburské dynastie. Ačkoliv šlo evidentně o dobu Karlova sebezáporu a vnitřní bolesti, přece jen měl tento pobyt – spolu s jeho předchůzci misemi ve Francii, Itálii či uvnitř Svaté říše římské – význam pro jeho státnický růst a získávání zkušeností. Ještě než vůbec nastoupil na trůn, již splňoval formát evropského panovníka, čímž byl prakticky uschopněn pro budoucí titul římského císaře. Svědomitá služba a organizování státnických záležitostí v Tyrolích Karlovi vynesly uznání a prestiž. Vracel se do Čech r. 1338 coby zkušený státník, v něhož česká národní šlechta vkládala hluboké naděje. Aristokracie ve zbožném a rozvážném Karlovi viděla protiklad vůči kořistnickému, prchlivému Janovi. Proto se zemští páni plně přiklonili ke Karlovi, kterého demonstrativně uznal český sněm za zákonitého dědice českého trůnu a budoucího krále. Přichází panovník, který se stane vzorem pro všechny spravedlivé státníky v našich dějinách. Žádný jiný už nebude nikdy nazván Otcem vlasti.

(Pokračování)

Karel IV. u hrobu své matky Elišky Přemyslovny na Zbraslavi

ských hradů a měst. Přispěl ke zlepšení bezpečnosti v zemi tím, že obnovil funkci krajských popravčích. Bolestivým nešvarem bylo lapkovství a jiné zločiny, na nichž se kromě loupeživých band podíleli mnohdy i příslušníci šlechty. Současně se Karel musel znovu naučit svůj rodný český jazyk, který zapomněl v důsledku dlouholetého pobytu mimo Čechy.

Mnohým českým osobnostem té doby velmi záleželo na zlepšení celkových poměrů. Tito vzdělání vlastenečtí velmožové uváděli postupně budoucího krále do českého prostředí duchovně, jazyko-

„Církev považuje gregoriánský chorál za vlastní zpěv římské liturgie. Patří mu tedy při liturgických úkonech – jsou-li jinak stejné podmínky – čelné místo. Jiné druhy liturgické hudby, zvláště polyfonie, nejsou při slavení bohoslužby nijak vyloučeny, jestliže odpovídají duchu liturgických úkonů ve smyslu článku 30.“ (*Sacrosanctum Concilium*, 116)

V nejstarším kostele na Moravě sv. Petra a Pavla v Řeznovicích se tato směrnice o hudbě naplní v neděli 15. května 2016 na slavnost Seslání Ducha Svatého. MŠI SVATOU V TRADIČNÍM RITU v 9 hodin slouží P. Petr Rössler. Gregoriánský chorál a polyfonii (šestihlas) zpívá Husovický okrašlovací spolek pěvecký.

Pondělí 9. 5. 2016

6:05 Quasimodo – Kristův kovboj **6:35** Buon giorno s Františkem **7:40** Přejeme si... **8:00** V pohorách po horách (17. díl): Malý Kriváň – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka **8:10** Templetonova cena: Mysl a duch **9:10** Poselství svatých: Dorothy Dayová **9:20** Kardinál Štěpán Trochta **9:25** Harfa Noemova **9:55** Kazachstán, poutní kostel **10:45** 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **11:50** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 [P] **13:20** Vzdělanost – Otec Miroslav **13:40** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **14:00** V souvislostech (140. díl) **14:20** Povolání – Sestra Olga **14:35** Ars Vaticana (11. díl) **14:50** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **15:40** O létajícím faráři **15:55** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **16:15** Můj Bůh a Walter: Kristus **16:35** Poslové naděje **17:05** Doma, to je něco úžasného... **18:00** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **18:25** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **18:30** Bible pro nejmenší: Ester **18:35** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **19:00** Vatican magazine (862. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Přejeme si... **20:00** Na druhý pohled, 8. díl [L] **21:30** Terra Santa News: 4. 5. 2016 **21:50** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) **22:05** Noční univerzita: Ing. Pavel Kohout – Krize Jihu a budoucnost Evropy **23:00** Vlci v Lužici **23:30** Vatican magazine (862. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** 10 let s televizí Noe: S přehledem a nadhledem aneb Publicistika na Noe **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 5. 2016

6:05 Přejeme si... **6:25** 10 let s televizí Noe: Pozvání přijali **8:00** 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury **9:00** 10 let s televizí Noe: Vzdělávání otevřeno **10:05** V souvislostech (140. díl) **10:30** 10 let s televizí Noe: S klauzem do pohádky **11:45** Bible pro nejmenší: Ester **11:50** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** 10 let s televizí Noe: Jsme společenství **13:20** 10 let s televizí Noe: Z farností i z Vatikánu **14:25** 10 let s televizí Noe: S přehledem a nadhledem aneb Publicistika na Noe **16:00** 10 let s televizí Noe: „Noe Culture“ **17:05** 10 let s televizí Noe: Nevážně o hudbě vážně **18:10** 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe **18:25** Terra Santa News: 4. 5. 2016 **18:50** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **18:55** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego **19:00** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **19:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2016 [P] **20:00** Noemova pošta: Květen [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) **22:05** Sekce pro mládež ČBK **22:30** Řeckokatolický magazín [P] **22:45** Staňte se solí **23:20** Můj Bůh a Walter: Kristus **23:45** Pod lampou **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 5. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2016 **6:25** Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Dotazy k přednášce Čeho jsme produktem? **7:15** O létajícím faráři **7:25** Manželská setkání **7:35** Vatican magazine (862. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:05** Učedníci a misionáři **8:40** Nemusíme, chceme! **9:25** Ars Vaticana (11. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:50** Stretko **11:45** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego **11:50** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Sakartvelo: Země pod Kavkazem

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

13:40 Jak potkávat svět (43. díl): S profesorem Štěpánem Graffem **15:00** Vezmi a čti: Duben 2016 **15:15** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) **15:25** Poselství svatých: Dorothy Dayová **15:35** Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2016 **16:00** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **16:20** Krůček po krůčku **16:50** Od nynějška po tvém **17:00** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **17:20** 750 let Svinova **18:00** Dům ze skla? (9. díl): S publicistou Alešem Palánem **19:05** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **19:10** Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky **19:15** Více než diaspora **19:30** Terra Santa News: 11. 5. 2016 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O Panně Marii Guadalupské **21:20** Noční univerzita: Věra Sosnarová – Krvavé jahody – svědectví ženy, která přežila gulag [P] **23:00** Generální audience Svatého otce [P] **23:30** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **23:50** Chléb náš vezdejší **0:05** Poslové naděje **0:35** Vydržet a nepadnout **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 5. 2016

6:05 Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **6:30** Plavební stupeň Přelouč **6:45** Tajemství skla **6:50** Muzikanti, hrajte **7:20** Outdoor Films s Janem Červinkou (48. díl): Legenda československého horolezectví **8:55** Terra Santa News: 11. 5. 2016 **9:15** Mezi pražci (48. díl): Květen 2016 **10:00** 10 let s televizí Noe: S přehledem a nadhledem aneb Publicistika na Noe **11:30** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O Panně Marii Guadalupské **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky **11:50** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** 10 let s televizí Noe: Z lidové kultury **13:15** Vlci v Lužici **13:50** Generální audience Svatého otce **14:20** Manželská setkání **14:30** Harfa Noemova **14:55** Noeland (35. díl) **15:25** Nevybroušené diamanty **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2016 **16:20** V pohorách po horách (17. díl): Malý Kriváň – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka **16:30** Oko bez světla se nepotěší **17:45** Ars Vaticana (12. díl) **18:00** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **18:25** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **18:35** Hlubinami vesmíru s doc. Lubošem Perkem, 1. díl – Kosmické smetí **19:15** Řeckokatolický magazín **19:30** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2016 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (122. díl) [P] **21:25** Putování po evropských kláštřech: Kapucíni – návrat domů **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2016 **0:25** Post Scriptum **0:35** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **0:55** Vatican magazine (862. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 5. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2016 **6:25** Don Bosco, světec, který hrával fotbal **6:50** Poslové naděje **7:20** 750 let Svinova **7:55** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **8:20** Noční univerzita: Věra Sosnarová –

Krvavé jahody – svědectví ženy, která přežila gulag **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) **10:15** Na druhý pohled, 8. díl **11:45** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **11:50** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (12. díl) **13:00** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **13:25** Učedníci a misionáři **14:00** Andělka **14:35** Lovci duší **15:05** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O Panně Marii Guadalupské **15:20** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2016 **16:25** Noemova pošta: Květen **18:00** Mezi pražci (48. díl): Květen 2016 **18:40** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty **18:45** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **18:50** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **19:05** Putování po evropských kláštřech: Kapucíni – návrat domů **19:35** VideoJournal české vědy **20:00** 10 let s televizí Noe: Rejuvenation 10 [P] **21:00** Mobil **22:00** Cvrlikání (44. díl): Trojka Zuzany Homolové **23:10** Hlubinami vesmíru s doc. Lubošem Perkem, 1. díl – Kosmické smetí **23:50** V pohorách po horách (17. díl): Malý Kriváň – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka **0:05** Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku **0:35** Nevybroušené diamanty **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 5. 2016

6:05 Nevybroušené diamanty **6:35** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O Panně Marii Guadalupské **6:50** Povolání – Sestra Olga **7:05** Muzikanti, hrajte **7:35** Poselství svatých: Dorothy Dayová **7:50** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **8:10** Hermie – obyčejná housenka **8:45** Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň **8:50** Noeland (35. díl) **9:20** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **9:50** 10 let s televizí Noe: Rejuvenation 10 **11:00** Slavnostní bohoslužba na poděkování za 10 let vysílání TV Noe z kostela sv. Václava v Ostravě [L] **12:35** 10 let s televizí Noe: Vážně nevážně [P] **15:10** 10 let s televizí Noe: živě z oslav [L] **18:35** V souvislostech (141. díl) [P] **19:00** Svatodušní vigilie z kostela sv. Václava v Ostravě [L] **20:05** Pouť: (The Way, 2010) [P] **22:15** 10 let s televizí Noe: Vážně nevážně [P] **0:20** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2016 **0:40** Vatican magazine (862. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 5. 2016

6:15 Řeckokatolický magazín **6:30** Ars Vaticana (12. díl) **6:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (122. díl) **8:05** Cesta k andělům (96. díl): Chinaski a její 2 členové – Michal Malátný a Ondřej Škoch **9:00** Mezi pražci (48. díl): Květen 2016 **10:00** Mše svatá ze slavnosti Soslání Ducha Svatého z Vatikánu [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (141. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:25** Muzikanti, hrajte [P] **14:00** Pouť: (The Way, 2010) **16:10** 10 let s televizí Noe: divácky nejspěšnější dokumenty [P] **18:00** Noeland (36. díl) **18:30** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:35** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **19:05** UNITED Report (1. díl): Identita [P] **19:30** Přejeme si... [P] **20:00** Letnice na Noe [L] **21:35** Harfa Noemova **22:05** V souvislostech (141. díl) **22:25** Ars Vaticana (12. díl) **22:35** Na druhý pohled, 8. díl **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noemova pošta: Květen **2:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Matice svatokopečká, spolek pořádá v neděli 29. května 2016 v 18 hodin ve svatokopečské bazilice (Svatý Kopeček u Olomouce) SLAVNOSTNÍ KONCERT, ve kterém zazní v nastudování komorního orchestru MUSICA NOVA díla F. M. Bartholdyho, P. J. Vejvanovského, J. Haydna, J. Pachelbela, B. Smetany a dalších. **Prodej vstupenek** na místě 30 minut před začátkem koncertu. **Vstupné:** základní – 70 Kč, snížené (důchodci, studující nad 15 let) – 35 Kč, zdarma – děti do 15 let a osoby s průkazem ZTP.

Centrum pro rodinný život, hnutí Modlitba za nejmenší, KDU-ČSL Olomouc a Ivo Slavotínec (Koalice pro Olomoucký kraj) zvou na **11. POUŤ RODIN – neděle 22. května 2016, Svatý Kopeček u Olomouce**.

Program: 10.30 mše svatá – celebruje Mons. Josef Hrdlička • od 13.00 možnost společné modlitby růžence a adorace. Po mši svaté bude pro poutníky připraveno občerstvení, program pro děti a rodiče a koncert kapely „Makyta-ky“ z Velké Bystřice.

Pro zájemce možnost pěší poutě: 9.45 sraz v ul. V Lipkách, odtud společně k bazilice Navštívení Panny Marie (provází P. Jiří Korda).

Rodina Neposkrvněná si vás dovoluje pozvat na **POUTNÍ SETKÁNÍ**, které se uskuteční **v sobotu 11. června 2016** ve Svatyni Božího milosrdenství **ve Smižanech na Slovensku**. **Program:** 10.00 promluva • 10.30 slavnostní mše svatá • 14.00 modlitba rozjímavého růžence • 14.30 svátostně požehnání.

Česká republika pro Ježíše pod záštitou FATYM Vranov nad Dyjí, časopisu *Milujte se!* a TV MIS pořádá **ve dnech 23. 6. – 26. 6. 2016 na Svatém Hostýně DUCHOVNÍ OBNOVU NA TÉMA „BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ“**. Přednášejí otcové pallotini P. Slavomír Peklanský SAC a P. Jan David SAC a opat želivského kláštera P. Jaroslav Jáchym Šimek OPræm.

Program: čtvrtek 23. 6. – 15.00 zahájení, úvodní přednáška „Proč potřebujeme Boží milosrdenství?“ + diskuse; 17.00 mše svatá (otcové pallotini) – Svatá brána; 18.00 večeře; 19.00 adorace, příležitost ke svátosti smíření (otcové pallotini) • **pátek 24. 6.** – 7.00 – 8.30 snídaně; 8.30 – 10.30 přednáška „Sv. sestra Faustyna Kowalská“ + diskuse; 11.15 mše svatá (bazilika) – Svatá brána; 12.00 – 14.30 polední přestávka, oběd, příležitost ke svátosti smíření; 14.30 – 16.30 přednáška „Formy úcty k Božímu milosrdenství“ + diskuse; 17.00 – 19.00 večeře; 19.00 – 20.00 adorace, příležitost ke svátosti smíření (otcové pallotini); 20.00 večerní program • **sobota 25. 6.** – 7.00 – 8.30 snídaně; 8.30 – 10.30 přednáška „Skutky tělesného a duchovního milosrdenství“ + diskuse; 11.30 mše svatá (bazilika) – Svatá brána; 12.00 – 14.00 polední přestávka, oběd, příležitost ke svátosti smíření; 14.30 – 16.30 přednáška „Boží milosrdenství v rodině“ (P. Jaroslav Jáchym Šimek OPræm.); 17.00 – 19.00 večeře; 19.00 – 20.00 adorace, příležitost ke svátosti smíření (otcové pallotini); 20.00 večerní program • **neděle 26. 6.** – 7.00–8.30 snídaně; 9.00 – 10.30 závěrečná přednáška – shrnutí, sdělení, diskuse; 11.30 mše svatá (bazilika) – hlavní celebrant P. Jaroslav Jáchym Šimek OPræm., opat želivského kláštera – Svatá brána.

Přihlášky a informace k ubytování na tel. 573 381 693 nebo 573 381 694 a e-mailu: matice@hostyn.cz.

Liturgická čtení

Neděle 8. 5. – 7. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 7,55–60
Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
Odp.: 1a+9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Zj 22,12–14.16–17.20
Ev.: Jan 17,20–26

Pondělí 9. 5. – ferie

1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,29–33

Úterý 10. 5. – ferie

1. čt.: Sk 20,17–27
Ž 68(67),10–11.20–21
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,1–11a

Středa 11. 5. – ferie

1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,11b–19

Čtvrtek 12. 5. – nezávazná památka sv. Nerea a Achillea nebo sv. Pankráce (v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 22,30; 23,6–11
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,20–26

Pátek 13. 5. – nezávazná památka Panny Marie Fatimské

1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,15–19

Sobota 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8
Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle kníza svého lidu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–17

večer: vigilie slavnosti Soslání Ducha Svatého

1. čt.: Gn 11,1–9,
nebo Ex 19,3–8a.16–20b,
nebo Ez 37,1–14, nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.
27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Řim 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. KVĚTNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 5.		PO 9. 5.		ÚT 10. 5.		ST 11. 5.		ČT 12. 5.		PÁ 13. 5.		SO 14. 5.			
Antifona	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	1673	1892		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	1365	1525		
Antifony	654	735	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1674	1893		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914		
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	661	743	664	747	667	750	670	754	1674	1894		
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	661	744	664	747	667	751	670	754	1365	1526		
Prosby	655	736	658	740	661	744	664	747	667	751	671	754	1675	1894		
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	662	744	665	748	1364	1523	671	1524	1366	1526		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723		
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	1676	1895		
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	1366	1526		
Nešpory:																
	SO 7. 5.															
Hymnus	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721		
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	676	760
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	676	760
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	663	745	666	749	669	752	672	756	678	762
Ant. ke kant. P. M.	653	735	657	739	660	742	663	746	666	749	669	753	673	756	678	762
Prosby	653	735	657	739	660	742	663	746	666	749	669	753	673	757	678	763
Záv. modlitba	655	737	655	737	659	741	662	744	665	748	1364	1523	671	1524	679	763
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

ŽIVOT CÍRKVE A HISTORIE

KNĚŽÍ PRO TŘETÍ TISÍCILETÍ

Timothy M. Dolan • Z angličtiny přeložil Mgr. Andrej Kutarňa
 • Odborná spolupráce P. Mgr. Štěpán Smolen

Být knězem v dnešní době je bezpochyby nesnadné. Knih o kněžství se již v průběhu historie napsalo hodně, a řada z nich má jistě ještě dnes svou platnost – neboť to, co kněžství je, se nemění. Méně se však píše o tom, jak žít (a rozeznávat) kněžské povolání v moderní době. Tato kniha sestává z 24 kapitol – promluv, které americký kardinál Mons. Timothy Dolan jako tehdejší rektor pronášel k bohoslovcům North American College v Římě. Nejedná se tedy o odborný text prošípaný poznámkami pod čarou, naopak, je v něm zachována živost projevu a čtenář se misty neubrání smíchu či hlubokému zamyšlení. Přestože se nejedná o odborný text, jednotlivým zamyšlením nechybí solidní teologická hloubka ani systematické zpracování. Mons. Dolan vždycky postaví před zrak čtenářů ideál ctností, vysvětlí jeho smysl a důležitost, upozorní na možná úskalí při snaze tohoto ideálu dosáhnout, a vždy nabídne i řadu ryze praktických způsobů „jak na to“ – z nichž jako první je takřka pokaždé modlitba. Autor bohatě čerpá z Pisma i z církevní tradice, připomíná velké a někdy možná i zapomenuté postavy církevní historie. Stejnou měrou však čerpá i ze života církve dnes, z každodenního života kněží, jejichž příběhy a zážitky nejsou nijak vzdálené zkušenostem dnešního čtenáře.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
 ve spolupráci s nakladatelstvím
 Hesperion, z.s.
 Váz., 154x215 mm, 344 stran, 315 Kč*

NOUZE, CHUDOBA, BOHATSTVÍ
 • VÝHLEDY DO POSTRESTITUČNÍ
 EPOCHY ŽIVOTA CÍRKVI

Pavel Ambros (ed.) • Kolektivní monografie

Hlavním smyslem navrácení církevního majetku je svoboda církvi odpovědně řídit sebe samy. Svědectví, jak svěřené jmění církev spravuje, je součástí věrohodnosti jejího poslání. Jednotlivé příspěvky známých českých autorů přináší podněty z rozmanitých zorných úhlů k utváření spirituality křesťana, která zohledňuje požadavky chudoby v kontextu solidarity s potřebnými a uvědomuje si nezbytnost výchovy k utváření alternativního životního stylu. V moudrosti církve lze najít mnoho užitečného, i to, jak naplnit úkol péče o domov v nelehké roli správce pozemských statků.

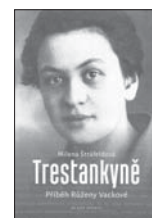

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Brož., 130x205 mm, 448 stran, 380 Kč*

**TRESTANKYNĚ • PŘÍBĚH RŮŽENY
 VACKOVÉ**

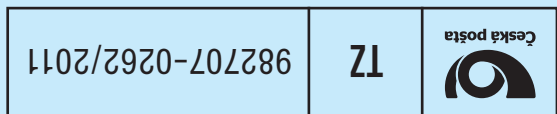
Milena Štráfeldová • Redakce Pavla Švábenická
 • Odpovědný redaktor Tomáš Dimter

Co má větší cenu: Žít v bezpečném závětrí, ovšem za cenu kompromisů, nebo si stát odvážně za svým a uchovat si čisté svědomí? Kolikrát ve 20. století stáli lidé v Československu před touto volbou! Pro Růženu Vackovou ale otázka takto vůbec nestála. Neochotu přistoupit na kompromis dokázala tato univerzitní profesorka už za nacistické okupace, kdy byla za účast v odboji odsouzena k smrti. A znovu po únoru 1948, kdy ji soud poslal za mříže na 22 let za „špiónáž ve prospěch Vatikánu“. V komunistických věznicích nakonec prožila 15 let. Přesto je její jméno veřejnosti málo známé. Román *Trestankyně* přibližuje její život na pozadí „šťastného“ 20. století.

Mladá fronta a.s. • Váz., přebal, A5, 374 stran, 299 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.